

Ειδικό Δημοτικό Σχολείο Κωφών & Βαρήκων
Λυκόβρυσης - Πεύκης
Σχολικό έτος: 2015-2016

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

«Ο Αίσωπος κάτι έχει να
μας πει»

Υπεύθυνοι Εκπαιδευτικοί:
Μπαξεβάνη Βαρβάρα
Γρηγοριάδου Μαρία
Οσίπωφ Μαρία

Από τον μύθο στο ...νόημα.

Τον Απρίλιο του 2016 οι μαθητές του σχολείου μας , ολοκλήρωσαν το εκπαιδευτικό πολιτιστικό πρόγραμμα με θέμα:

«Ο Αίσωπος κάτι έχει να μας πει»

Κύριος στόχος του προγράμματος η γνωριμία με τον παραμυθά Αίσωπο, μέσα από τις μικρές του ιστορίες ...τους μύθους

Αιώνες τώρα οι φανταστικές του ιστορίες με πρωταγωνιστές σχεδόν πάντα τα ζώα , μας διδάσκουν μιλώντας για πανανθρώπινες αξίες , το καλό , το κακό, το δίκαιο και το άδικο.

τα παιδιά δούλεψαν απ την αρχή της χρονιάς στα πλαίσια της ευέλικτης ζώνης. :

Διαβάζοντας του μύθους

Βλέποντας τους σε ταινίες

Μετατρέποντας τους σε λέξεις και νοήματα

Γνωρίζοντας του ήρωες και αναγνωρίζοντας

τα παθήματά τους

και παίρνοντας μέρος σε ποικίλες δραστηριότητες , προκειμένου να μάθουν να καταλάβουν ή να ανακαλύψουν τι έχει να τους πει ο Αίσωπος , παίζοντας και δημιουργώντας μια πορεία από το μύθο στο...νόημα.

Η ομάδα μας

Η Αλεπού και το Κοράκι

Μια φορά και έναν καιρό ήταν ένας κόρακας. Μια μέρα ο κόρακας βρήκε ένα κομμάτι τυρί, το άρτησε και κάθισε στο κλαδί μιας ελιάς να το φάει με την ψυχιά του. Τότε από εκεί περνούσε μία πονηρή αλεπού.

- Ο, κόρακα τι όμορφο τυρί! που είσαι!

Το φέροντά σου είναι κατόμαρο και λήθια, τα πόδια σου είναι λεττά και όμορφα και τα νύχια σου μοιάζουν με μαργαριτάρια. Τα μάτια σου είναι τα πιο όμορφα και τα πιο εξυμνα και το σώμα σου θα το σφραγίσω όλα τα πουλιά!

Με τόση ομορφιά και εξυμνάδα που όσες θα έπρεπε να είσαι ο βασιλιάς όλων των πουλιών.

Αχ, πόσο θα ήθια να ακούσω την φωνή σου! Έίμαι σίγουρη ότι θα είναι πιο γλυκό και από του απόνιού!

Κρα, κρα...

Κουτέ κόρακα σταμάτα πια με την αχρολιονάρα σου, αν είδες μπουκό σου χαρτίτος και εγώ νηστική, αλλά εγώ σε κοράβεδα και σου έφαγα το

Διαγράφη κενός + άσπαστο τις κελιάσεις

Ο κόρακας τι όμορφο τυρί που είναι!

Ο λαγός και η χελώνα

Ο λαγός και η χελώνα

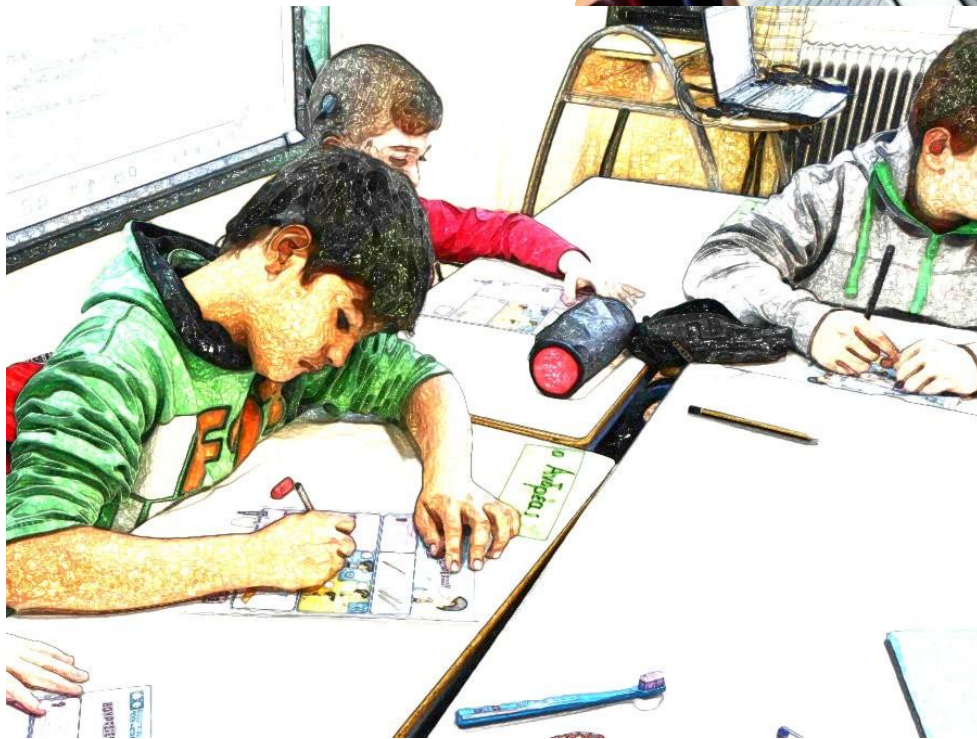
Ο λαγός, όπου τη συγκριτούσε, κορόιδευε τη χελώνα για το αργό της περπάτημα. Τελικά μια μέρα συμφώνησαν να παραβρύνει στο πρέζιο και άρσαν' το μέρας απ' όπου θα ξεκινούσαν και το τέρμα.

Ξεκίνησαν μαζί. Ο λαγός έτρεξε κάμποσο και έπειτα στάθηκε να δει αν έρχεται η χελώνα. Περιμένε, περιμένε, μα που να φανεί!

Στο τέλος είπε: « Έγώ τρέχω τόσο γρήγορα και ώσπου να φτάσει η χελώνα εγώ θα έχω πάρει δέκα άπνους». Έκλεισε λοιπόν τα μάτια του, σταύρωσε τα πόδια του κι αποκοιμήθηκε βαθιά.

Η χελώνα προχώρησε αργά-αργά, χωρίς να σταθεί καθόλου. Πέρασε κοντά στο λαγό, χωρίς που τον είδε να κοιμάται και τράβηξε κατά το τέρμα. Την ώρα που έφτανε ξύπνησε ο λαγός κι έτρεξε να την προλάβει, μα ήταν για πολύ αργά. Η χελώνα είχε κερδίσει το στοιχείο.

Με την επιμονή πάντα κερδισμένος βγαίνει.

ΤΟ ΜΟΝΤΙΑΡΙ ΚΑΙ ΤΟ ΜΟΝΤΙΚΙ

Ένα από τα χαρακτηριστικά της ομιλίας του Σάββατο είναι στην ουσία του γλώσσας. Δεν υπάρχουν λέξεις ή φράσεις που είναι ίδιες με αυτές που χρησιμοποιούμε στην καθημερινή ομιλία. Το μοντιαρί είναι μια γλώσσα που δημιουργήθηκε από τον Σάββατο και τον Παναγιώτη Γεωργιάδη. Το μοντιαρί είναι μια γλώσσα που δημιουργήθηκε από τον Σάββατο και τον Παναγιώτη Γεωργιάδη. Το μοντιαρί είναι μια γλώσσα που δημιουργήθηκε από τον Σάββατο και τον Παναγιώτη Γεωργιάδη.

Το μοντιαρί είναι μια γλώσσα που δημιουργήθηκε από τον Σάββατο και τον Παναγιώτη Γεωργιάδη. Το μοντιαρί είναι μια γλώσσα που δημιουργήθηκε από τον Σάββατο και τον Παναγιώτη Γεωργιάδη. Το μοντιαρί είναι μια γλώσσα που δημιουργήθηκε από τον Σάββατο και τον Παναγιώτη Γεωργιάδη. Το μοντιαρί είναι μια γλώσσα που δημιουργήθηκε από τον Σάββατο και τον Παναγιώτη Γεωργιάδη. Το μοντιαρί είναι μια γλώσσα που δημιουργήθηκε από τον Σάββατο και τον Παναγιώτη Γεωργιάδη.

Ο ΒΟΪΚΟΣ ΚΑΙ ΤΑ ΑΓΓΕΙΑ ΤΟΥ

Μια φορά και ένα καιρό ζούσε μέσα χωριά ένας (προσανατολιστεί) μικρός βοσκός ο Πέτρος. Κάθε πρωί έβγαζε με το βαστάκι τα πρόβατά και τα ημερεύει μέχρι από το χωριό, να βοσκούνται στα λιβάδια. Τα προβάτα έβλεπταν του ήρθαν μια ώρα.

-Το λιβάδι βαρβαρίσει δεν περνάει η ώρα.

Χαίριστε λοιπόν να κάνει άφρατα στους άλλους βοσκούς, ότι έβγαζε Άλκος στο κοπάδι με τα πρόβατα.
-Άλκος Άλκος άφρασε να βουλήσει Άλκος στα κοπάδια εμένα και
Ο Άλκος βοσκός άφρασε να τραβούν να σιάσουν τα πρόβατα. Όμως Άλκος δεν υπήρχε.
-Χα για τί γέλιο ήταν αυτό...!Τίλκια σας άφρασε.

Ο βοσκός που ήρθαν κοπάδι του και έβλεπ ότι δεν υπήρχαν Άλκος, τον μάθωναν γιατί τους κορόδαζε.
Ο Πέτρος άφρασε ότι ήταν άφρατα η ρόδα του και έτσι μετά από Άλκος μέλας την άφρασε. Έβλεπ.

-Άλκος πράγμα!

Κα Έβλεπ και Έβλεπ άφρασε μια μέλας άφρασε στα αθήσια το Άλκος, να άφρασε και να τραβή τα πρόβατά του.
Τροχαριμένος ανέλασε άφρασε να άφρασε άφρασε.

-Άλκος! Μάλας Άλκος! Τροχαριέ -βουλήσει!

Άφρασε κανένας δεν ήρθαν να του βοσκόνει, γιατί όλοι πίστευαν ότι κι αυτή τη φορά ήταν όλο άφρατα.

Ο Άλκος άφρασε τα πρόβατα, και ο μικρός βοσκός άφρασε ανήσυχος. Τον βοήθη ο γέρο βοσκός να άφρασε.

-Βουλήσει τί άφρασε, μαλά σου, με τα άφρατα που σου ήρθαν να Άλκος.

-Βουλήσει τί άφρασε, μαλά σου, με τα άφρατα που σου ήρθαν να Άλκος.

Τους γέλια ήρθαν, και τους κορόδαζε αυτό να σου γέλο μάλας, για να μην βουλήσει άφρατα στα σου σου!

Η ΑΛΕΠΟΥ ΚΑΙ ΤΑ ΣΤΑΦΥΛΙΑ

Το καλοκαίρι ήταν στις δόξες του. Όλα τα πλάσματα της γης χαιρόνταν την όμορφη φύση και το ζεστό ήλιο.

Μόνο η αλεπού τριγυνούσε εδώ κι εκεί ανήσυχη γιατί ήταν μέρες που δεν έτρωγε και πενούσε πολύ. Ξαφνικά βρέθηκε σε ένα στενό δρομάκι, στο πλάι μιας κληματαριάς που ήταν φορτωμένη με λαχταριστά κόκκινα σταφύλια.

Απελπισμένη και πεινασμένη, η αλεπού στάθηκε από κάτω και κοιτούσε τα γυαλιστερά σταφύλια.

-Μιμί... - σκέφτηκε. -Αυτά τα σταφύλια είναι σκέτος πειρασμός! Γιάς θα ήθελα να φάω ένα! Γιάς θα τα φτάσω όμως τόσο ψηλά που είναι;- αναρωτήθηκε.

Περπάτησε πάνω κάτω για πολλή ώρα και της έτρεχαν τα σάλια από τη λαχτάρα και την πείνα.

Έκανε μια προσπάθεια να πηδήξει όσο πιο ψηλά μπορούσε για να τα φτάσει, αλλά τίποτα.

Έκανε να ανέβει στη μόντρα και να φτάσει κανένα τσαμπί, αλλά δεν τα κατάφερε και πάλι.

Προσπάθησε να σκαρφωθεί από ένα κλαδί, αλλά έπεσε κάτω φαρδιά πλάτη.

Είδε και απόειδε λοιπόν, τα παρατάει γκρινιάζοντας και φεύγει λέγοντας:

-Δε βαριέσαι! Τίποτε δεν αξίζουν αυτά τα σταφύλια! Άσε που είναι γνά και άγου-

Η ΚΟΤΑ ΚΑΙ ΤΑ ΧΡΥΣΑ ΑΥΓΑ

Ένας κτηματίας είχε μια καλή κοτούλα που κάθε πρωί του γεννούσε ένα ολόχρυσο αυγό.

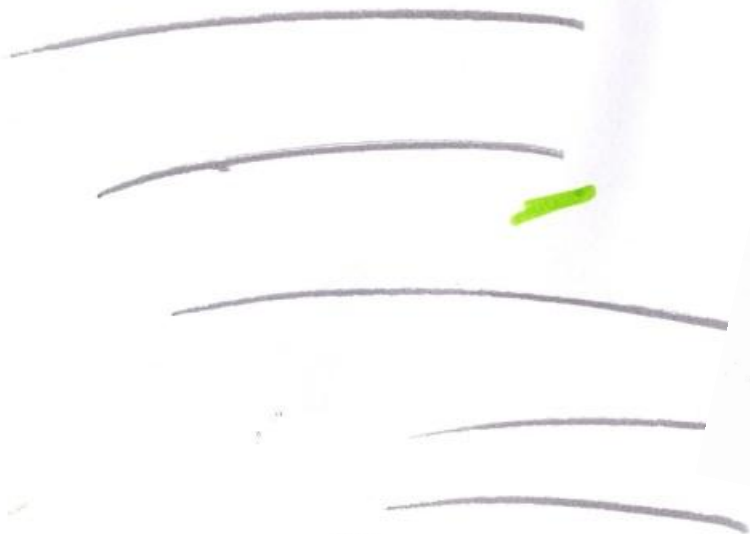
Μια μέρα όμως σκέφτηκε, πως αν την έσφαζε την κότα του, θα έβρισκε στην κοιλιά της ένα μεγάλο κομμάτι χρυσάφι.

Τη σφάζει λοιπόν, ανοίγει την κοιλιά της και τι βρήκε μέσα; Τίποτε.

Κι έτσι ούτε τον πλούτο που περίμενε βρήκε, και στερήθηκε κι εκείνα που κέρδιζε κάθε μέρα.

Όποιος γυρεύει τα πολλά χάνει και τα λίγα

Ο ΑΝΕΜΟΣ ΚΑΙ Ο ΗΛΙΟΣ

Μα ποιά είναι η σχέση ο Ηλιος και ο Βόρως; Έτσι ήταν την κουβέντα για το μάθημα του δύνατος από τους δύο.

- Έτσι έλεγε ο Ηλιος.

- Ωίωση, λέει ο Βόρως.

Κι έτσι ήταν η σχέση τους. Ο Ηλιος και ο Βόρως έμαθαν την κουβέντα για το μάθημα του δύνατος από τους δύο.

Πρώτη φορά, τόσο μαζιανήγρητος ήταν και οι δύο τους.

Του πρώτου, ήταν ο Ηλιος.

- Τι σπουδαία ήταν ο Ηλιος.

- Μα διαφέρουμε στην ζωή ο Ηλιος και ο Βόρως.

- Το όραμα το σπουδαίο είναι ο Ηλιος.

- Το λόγο δίνει ο Ηλιος.

Σε λίγο δίνει ο Ηλιος και ο Βόρως έμαθαν την κουβέντα για το μάθημα του δύνατος από τους δύο.

Από τότε ο Βόρως έμαθε να διαφέρει τον Ηλιο και ο Ηλιος έμαθε να διαφέρει τον Βόρως.

Στο τέλος ο Βόρως έμαθε να διαφέρει τον Ηλιο και ο Ηλιος έμαθε να διαφέρει τον Βόρως.

Σε λίγο για καλύτερο, η σχέση τους έγινε καλύτερη και έτσι ο Ηλιος και ο Βόρως έμαθαν να διαφέρουν ο ένας από τον άλλο.

Ο Ηλιος έμαθε να διαφέρει τον Βόρως και ο Βόρως έμαθε να διαφέρει τον Ηλιο.

Αυτά είναι τα μάθημα του Ηλιος και ο Βόρως έμαθαν να διαφέρουν ο ένας από τον άλλο.

Από τότε ο Βόρως έμαθε να διαφέρει τον Ηλιο και ο Ηλιος έμαθε να διαφέρει τον Βόρως.

Αυτά είναι τα μάθημα του Ηλιος και ο Βόρως έμαθαν να διαφέρουν ο ένας από τον άλλο.

Τού είναι ο δύνατος ο Βόρως και ο Ηλιος.

